

Ο κόρφος των βουβούρδε φέρει άμμο θαλάσσια
και φυτοφαγόι πάντοτε τον είδα πατριώτην,
κι έχόρταινε νυχθημερόν μα χόρτα και σαλάτιας,
μά τώρα πλέον άφηνε την βλάταιν την πρώτην
και κρωφάτος ήνεκ μ' ήπιποτάμου πάχη
κι άς χάρεται ποσ τάχει.

Βλέπεις αδόν, ποσ τον φθονοειν πολίται φουραλει;
κώτα πός κοκορεύεται μ' άλλους ποσ κοκορεύονται,
κι άλλα κεφάλια βλέπαινας οάν το δικό σου λείπαι:
τέτοιαι κεφάλια ήξιλοοοον... άς κανε να κοουρεύονται.

Ήκεινοι ποσ δέν έλλαξαν την κεφαλή των κλαίτε,
και γιέ τον λύκο, Φασουλή, μή λημονάης τί λέναι.
Ο λύκος κι' άν έγέραισε κι' έλλαξε το μαλλί του,
δέν έλλαξε την γνώμη του, μήτε την κεφαλή του.

Κι' έφ'ετος πάλιν ήπεινα το παρούν βουδέλι...
άς ήμποροοαι ναλλάξαι κάθε σπιγή κεφάλι,
και τέτοσ μου τάνθρωποι
νά τόκανα γαιθουριού.

Μίασ οί τόσ' ανθρωπινά, ποσ μή μυαλό περνάει,
νομίζω τή γαιθουριή πός κοικιλια θάναι.
Ανθρωπιμοός πλημύρσησ κι' ό κόσμος τί θα γένη;
άνθρωπιμοός πλημύρσησ στήν κλάσ την καινοοργια,
και τό φανέρι δώσσι μου τού πάλα; διογένη...
αυτός ανθρωπούς γύραιε, κι' έτώ ζητώ γαιθουριή.

Καρνάβαλοσ, ποσ γάραισε,
σ' την κεφαλή μουσ πέραισε
τρανόσ σκοροδοτεράν.

Είθε και σφύργος λαϊκόν
και πνεύμα νέον Άγτινόν,
κι Κήτησ λαϊκόν.

Και θαυμάσας τόσον κίλδωσ
και κηρήνας Προτανείαν,
καταράναι νυσταλέσ
είσ την τόπον των κρηνών.

Κι' έτσι λείπαι μοναχός προμακάριον αυτό,
ποσ δέν δίνει γι' ανθρωπινά μήτε κίλληλοσ λατό,
και τριπέλιον ήπεινο,
ποσ γι' σ' όστιν ποικει και ούάνει...
πρέπει να σπαίη οί Τήνο
και οί Κίρκισ να γένη.

Μεθονόσ μεθονόσ
τά μάλλα πλαστοκτινά.

Σε κρούσ μεσοκαρδέσ
μοράζουσε παρδέσ,
μοράζουσε και βράβεισ.

Και γίνονται με τάλλα
ταμπλόσ βιδάν μαγάλα
σ' την Τουρκική Προεδρεία.

Πρώτ ταμπλό. — Διά τον Καραλά φωνάξου τον Βεζύρη,
και τάεισ τον άλλόζουσε κι ποσ τον παλομορή.

Άλλοσ ταμπλό. — Κρίσ λυσή
μήσ σ' την Στρατικό άγρία,
και φέρονου τον Χίλημ Πασσά
μείσ σ' την Βεζύρη.

Βουλτάνοσ κλαίει σήμεροσ την πρώτη περιφάνεια του
γιατί δέν ήχουν πέρισσάιν ποσά τα σφαιμάγια του
τόσ Βασιπόχ τον άμφορ τον τρέφι το σκελί
γιατί οί Νεότουρκοι μοπορου ν' άλλόζουσε το Ντοβλέ.

Βλέπει κι' αυτόσ από φηλά
χωρίς τ' ουτίείδωσ νέουσ
ση πολλοός γεννοβολή
τό Σύνταγμα Βουλτάνοου.

Βουλτάνοσ βλέπει ήλιθερός από τό παραθύρι
πός τόσα με τό Σύνταγμα φουτρίνου Κομητάσ,
κι' ήχουν αυτά την δύναμει ν' άλλόζουσε Βεζύρη
χωρίς να τον ρωτήσουσε τά τρέσ ανάρησ ται.

Είπών άλλη πλαστοκή,
Νέον Σύνταγμα ταιή
κι' άλλήσ, Έλληνική.

Έξομοον κι' Οθωμιανέσ
κατά πάντα ζηλοοταί,
και φουκάνουσε ανδεις
γιέ τό Σύνταγμα κι' αυταί.

Βλέπει τόσα κι' ή Τουρκία
Κομητάτα γυνικαίται,
κι' Οδαλίωσ έλλαζουσε
και Βεζύρησ έλλάζουσε.

Έπαθαι οπατριώταιν Σύνταγματικόν κι' ήπεινο,
και κανένας δέν θα μείνη,
ποσ να μην κερμάτη
γιέ τό Σύνταγμα με τρέλλαι,
κι' άγρυπνοσ να μη φρουρή
τοσ θαυμάσ με μαναβίλαι.

Τι ταμπλόσ βιδάν και τεύτα... τραλαλό και τραλαλό...
σ' την Τουρκία Κομητάται κιέ το Σύνταγμα κολλή,
κι' έβωσ πέρα Κομητάταισ γιέ Σύνταγματοσ άμφορ
μασκαράδωσ σούραου,
ποσ καθ' έλαίεσ τοσ καιροσ
διόλζουσε και τό πνεύμα και τό γράμμα κάθε νόμου.

Τι χάραισ πανοσ, τί γέλασ,
τι γκαμήλαισ, τι κουρλίαι,
τι θεροφροοοον ποικηί;
σ' τοσ Σύνταγματοσ σαρμάλα
δέν άπέμεινε ποικηί
γιέ να κόφουσε τα κειλίαι.

νὰ σ'ἀνάδω τὰ καντόλια
μὲ μικρὰ μικρὰ φυτόλια,
ποῦ πολὺ δὲν πίνουν λάδι.

Τέτοια κι' ἄλλα μὲ χολή
σ'ὄντ' Ἠγούμενο μιλεῖ,
κι' ὁ σεβάσμιος πατήρ
καὶ παρεκτιθεὶς σωτήρ
καὶ τὰ θεῶ σηκώνει χέρια, κι' εὐλογεῖ τὸν Πατρὸν
μὲ τὸ μαῦρο ντόμινο.

Κι' ὄλοι μονάξου
κι' ὄλοι στενάξου
κι' ὄλοι φονάξου:

Ἀλεξιτέρη,
πάτερ σωτήρη,
δοξα σοι, κύριε.

Ἄλλο ταμπλό περίφημο, ποῦ χάσκουνε πολλοί...
ὁ σεβαστὸς Ἠγούμενος ἀφίνει τὸ καλλί,
κι' ἔφαρνα διορίζεται χωρὶς νὰ τὸ ζητήσῃ
γραμματικὸς τοῦ Βασιλεῖα μαζί μὲ τὸν Διονύση.

Ἄλλο ταμπλό τῆς ἐποχῆς
γὰ τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς εὐτυχεῖς
Ὁ Ράλλης, τὸ χρυσοῦ μαλλί,
ποῦ σφίγγεται νὰ δράσῃ,
πηγαίνει μόνος στὴ Βουλή
γὰ νὰ συνεδριάσῃ.

Μὰ δὲν βλέπει τοὺς κλητήρας μὴ τε βουλευτὴν κανένα,
καὶ μονάχος φθοροῖσι: -
ἐποχωρήσῃς κι' ἐμένα
ὄντ' τοῦ Κόνα μὲ μωρεῖ.

Κι' εὐδὸς μὰ φόρμα καὶ τόσο ζῆλον
καλεῖ σ'ὄντ' σπῆτα πολλοὺς τῶν φίλων.
Καλῶς οἱ δὴ κάμα κερὶ Δημητράκη...
καλῶς οὐδὲ δὴ κάμα... καὶ πάλι χαίρετε...
ἐποχωρήσῃς ἔχω μεράκι...
Βουλή κλεισμένη δὲν ὑποφέρεται.

Κι' αὐτὸ χαλμάξου, κι' αὐτὸ κορῶνον,
καὶ χαλασμένο σ'ὄντ' μπρὶς τὸ σπῶνον,
κι' ἔπειτα λένε σ'ὄντ' χρυσομῆλλη,
ποῦ δὲν τὸν κἀνονν νωθερὸ τὸ χρόνι:
κι' ἀπὸ χρόνου τὸ Κερνάβαλι...
τῆς ὕψιαις τὰ μακαρόνια.

Ταμπλό γερκεῖσι ζῆλυτὰ
καθένας κευδονάτος,
τίποτα ταμπλό καθὸς αὐτὸ
φέρνονν ταμπλό σ'ὄντ' κρεῖτες.

Τέτοια δὲν ἔγνων ποῦ...
ἀποχωροῦν καὶ βουλευτὰ
μὲς ἀπὸ Βουλῆς τῆρα.

Κανεὶς δὲν ἔχει: τί νὰ πῆ,
κι' ὄλοι βαδίζου χαρῆκοι
πρὸς ἀποχωρητήρια.

Ἄλλ' εἰκὼν πλαστικότητη
καὶ ψυχᾶ γωνικότητη.

Μὲ πῆχνας Ἀρκελίον
ἀποβόσις ἐκείνου,
ποῦ τὸ ἔξω τρέφει καρδίη.

Καὶ οἱ Πάνθα προγόνου
ἀναστήλωσις ἐπέκνου
τοῦ Τσοῦλη καὶ τοῦ Νταβέλη.

Ἄλλο ταμπλό περίφημο μὲ μουσικὴν ὀρχήστρας...
ἐμφάνισις τῆς παλαιᾶς ἐκείνης Ὀθωνίστρας
μὲ τὰ τενεκεδέβιμα τῆς παρῶσιμα σ'ὄντ' στήθος,
κι' ὄπου συγχρόνως ἀπαντᾷ μὲ παρασῆμων πλήθος,
ἀμέσως τρέχει σὸν τραλλή
καὶ μὰς σ'ὄντ' στέρια τοὺς φιλεῖ.

Ἄλλο ταμπλό περίφημο, ποῦ τρέχει τὸ λεφοῖο...
γιατροὶ μεγάλ' ὄποδοχονται πολλοὶ πασχόντων ἰσίου,
κι' ἐμφάνισις ἀνέλπιστος ἐκείνου τοῦ Μπουρδούση,
ὄπου καθὸς γνωρίζομεν ἔπικα ἔλληφαντίσιον.
Γελά καὶ στίφη μὲ φαλμοῦς καὶ πρόσφρονήσεις τόσας
τῆς κεφαλῆς τῶν καθ' ἡμᾶς τὰς ἔλληφαντίσιων.

Ἄλλο. — Φαιδρότης πανταχοῦ τῆς χώρας τῆς ἀλαίμου,
κι' ὄλοι κομμάτια τραγουδοῦν τῆς Σήρας τῆς Εὐδύμου.
Καὶ μόνος μὲ ἔρω φωνῆ
κόσμος χοροῦσι κι' εὐδομαῖ.

Κι' ὁ Περικλῆτος, ποῦ γαλᾷ σὸν τὸν Ἰερμία,
θέλει νὰ κλάψῃ, μολέγῃ, στῆν πλάσι τὴν τραλλή
γὰ τὸν Ρωμηὸν τὴν ὄρεσι καὶ γὰ τὴν εὐδομῆ,
μὰ δάκρυα δὲν ποῦρονται, καίμεινε Φαρσούλη.

Κι' ἐγὼ οἱ τούτου εἶπα:
τίνα νὰ γίνῃς σκίτια,

κι' ὄταν κρασκατανῶσις οἱ σκινιήσῃ, βλάμη,
τότε θὰ ἔῃς τὰ δάκρυα νὰ τρέφουνε ποτῆμι.

Ἄνταροβάλης ἀγριὸς βῆκε σ'ὄντ' Βερολίνον
καὶ κάβεται σ'ὄντ' γυναικῶν τὸ στήθος ἐπιλάτης,
ἀλλ' ὄμως σ'ὄντ' Βασιλιον τὸν καθ' ἡμᾶς ἔλληφον
λένε πῶς κι' ὁ Κερνάβαλος πῶντ' γι' ἄνταροβάλης.

Καὶ κερνάβαλος κερνάβαλος,
μ' ἔλλουσι λόγους ἀφελίας.

Ὁ λαμπρὸς Δουκάς ὁ Ροῦφος, τὸ παιδί τοῦ Κανακῆ,
τῶν Πατρῶν ὁ βουλευτὸς καὶ τῶν Πατριῶν κερμαῖ,
ἐμνηστοῦσθ τὴν καθ' ὅλα πολυφύλιον Ἑλλήν
Παπαγαυραγοπούλου, κέρην μακαροτομῆν.
Κι' ἐπυχθῆ κι' ὁ Ρωμηὸς νὰ πατᾷ σ'ὄντ' βῆν κούφῃ
κι' εὐτυχίας νὰ ρουφᾷ μὲ τὸν Ροῦφο μονορούφι.